

дарове в ръка, всички се стичаха към местото, където се надяваха, че ще видят благоверния самодържец и младата му съпруга. Жителите на всички околни заселки: ^{сери}отроци и парици, ~~сери~~ от близкия град, които отиваха на панаир, всички се отбиваха от пътя си и тичаха да приветствуват младата царица, която с нежната си ^{сери}миловидност бе успяла вече навсякъде да завладее сърцата на хората, сред които се бе явила.

Заградиха ги, отначало несмело, после по-дръзко, като трупяха пред краката им скромните си дарове: кошници с грозде, с прясна риба, восъчни пити, свиленовезани ръкави. Един момък пристъпи и поднесе малък, сивобял сокол, който не се плашеше от хората и спокойно остана връз свитата десница на Анна. Жените се притискаха в гъста редица и не ^{сери}можеха да откъснат очи от скромна обличената, дребничка суха жена, която казваха, че била тяхната царица. Лек шепот се понесе от ухо на ухо:

— Какъв мъдър ход има и какъв срамежлив глед...

— Колко е млада, колко е мъничка, като дете, с тия черни плитки около главата, с тия ясни очи, ^{сери}скаш херингум...

Анна се движеше усмихната между хората, подаваше милостиво малката си десница, разпитваше ги на родния им език за поминъка, за домашните им грижи. Млади и стари коленичиха, целуваха края на рубата ѝ, в горещо обожание, в ^{сери}гореща преданност. Тъпите се трупяха все по-гъсти и безбройни. Панаирът бе забравен. Панаирът бе там. Сред зелените ливади се ^{сери}раслаха трапези, екнаха гайди, извиха се буйни хора. Младежите се пръснаха из околните ^{сери}залежи да донесат дърва, старите стъкваха огън с прахан и огниво, жените нанизаха на букови шишове кебапа, приготвен за панаира, пресни пити се разчупиха в мамещо благоухание, сирене се извади със зелен чесън, зарзали, малини и ягоди се изсипваха от малки кошнички.

Българите все още не можеха да хванат вяра, че между тях са